

Pretiu

pentru Sibiu pe 1 anu intregu
7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu
la casa cu 1 fl. mai multu pe
anu; — trimisu cu post'a in
laintulu monarchiei pe 1 anu
intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. —
In strainatate pe 1 anu 10 fl. seu
22 franci, pe 6 luni 5 fl. seu 11
franci. — Numeri singuratici se
dau cate cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economicu si literariu.

Anulu VI.

Ori-ce inserate,

se platescu pe serie seu linia, cu
litere merunte garmondu, la prim'a
publicare cate 7 cr., la a dou'a si
a trei'a cate 6 cr. v. a. si preste
aceea 30 cr. de timbru la tesau-
rulu publicu.

Prenumeratiunile se potu face
in modulu celu mai usioru prin
assemnatiunile postei statului, a-
dressate de a dreptulu la Redacti-
unea Diariului

„Observatoriulu“ in Sibiu.

Nr. 26.

— Sibiu, Sambata 2/14 Aprile. —

1883.

Deschidere de prenumeratiune la

„Observatoriulu“

dela 1/13 Aprile inainte.

Pentru acei domni abonati carii prenumeraseru
dela 1/13 Aprile 1883 pe unu anu, dela 1/13 Iuliu
pe 9 luni, era altii pe 6 sau si numai pe 3 luni,
abonamentulu espira cu finea lunei Martiu. Pentru-
ca se potemu regula de timpuriu o espeditiune
esacta a diariului, rogamu pe dñii abonatii respectivi
se binevoiesca a isi descoperi vointi'a inainte de
1/13, innoindu'si abonamentulu cu pretiurile aratate
in fruntea diariului: de 8 fl. pe 1 anu, 4 fl. pe
6 luni inlaintulu monarchiei, era in afara din
monarchia cu 22 franci pe 1 anu, cu 11 franci
pe 1/2 anu, in aur sau in bilete de banca sau
hipotecarie, era fractiunile, anume din Romani'a,
se potu implini cu marce de posta.

Redactiunea si Editur'a.

Sclavi'a vechia si moderna.

(Urmare si fine).

III.

In evulu nou starea iobagiloru nicidecum nu
fu mai buna, ci remase totu cea de mai inainte.
Regii din cas'a Habsburgica fiindu ocupati cu dese
resbele religioase si cu resbelele de independentia
ale principiloru din Transilvani'a, nu avura timpu
de a se ocupa si cu sortea tieraniloru iobagi. De
si unii regi umani, cum a fostu Ferdinandu I, Le-
opoldu I si Carolu III au emis unele ordinatiuni,
prin care se garantu liber'a mutare a tieraniloru
iobagi dela unu domnu la altulu, nobilii tieri
tinendu contu de timpurile viscolose, ce predominau
politic'a de atunci, calcau in pitiore nepedepsi
acele ordinatiuni favoritorie poporulu, era iobagii
duceau si mai departe jugulu celu greu alu servi-
tutiei pe umerii lor, pana pe timpul domniei
Mariei Teresiei. Acesta regina nobila si-a propusu

intru adeveru usiurarea starei poporulu iobagiu.
Dreptu aceea pe la anulu 1776 s'a apucatu de re-
gularea urbariului, dispunendu ca de aci incolu
iobagii cu pamentu de 1 sesiune se servisca 104
dile manuale, 52 jugale la posesori nobili pe anu,
era iobagiulu cu 1/2 de sesiune se servisca numai
52 dile manuale, 26 jugale preste anu. Acesta
dispositiune era destinata se faca mai suportabila
starea tieranului, dara atunci candu tote oficiele
erau in manile nobililoru, candu judii judecau
cauzele totu in favorulu domniloru, candu bietulu
tieranu nu avea pe nimeni aparatoriu, ba unui
copilu de tieranu nu'i era ertatu nici a ambla la
scola, ce daca se intempla era trimisu acasa cu
manile legate in spate, ceea ce se pote dovedi cu
acte, despre o acurata observare a legi susnumite
nici vorba nu pote fi. Proba invederata rescola lui
Horea, Closca si Crisianu, care nu a fostu rescola
de rassa, ci mai multu o rescola contra casteloru
privilegiate. Anume tieranii, apesati de iobagi'a
cea grea, maltratati si supti pana la osu, prefera
mai bine a se inolá de ostasi, de si acesta era
supusa unei discipline severe si unui servitiu lungu,
decatu a suportu si mai departe jugulu sclaviei
despotice, si acesta a datu ansa la rescola despe-
rata, care apoi a degeneratu in crudimi infiatorre,
si s'a finitu cu frangerea in rota a capiloru ei.
Dara genialulu imperatu Josifu II a veditu bine
caus'a rescolarei; pentru aceea la a. 1785 a emis
urmatiori'a ordinatiune:

1. Jobagi'a ereditaria pe viitoriu se desfiintia,
iobagii fara desclinare de nationalitate si confessiune
si fara invoierea domnului lor se potu muta liberu,
cum si a se insura, si potu imbraiosia sciintiele,
artele si meseriile.

2. Jobagii nu potu fi constrinsi la servitiuri
de curte.

3. Fiesce-care locuitoriu are dreptu a vinde pro-
ductele sale, a le schimbá si a le testa, remanendu
inse neatinsu dreptulu de posesiune alu domnului
asupra pamentului, darea si obligamentulu de servitiu.

4. Fara causa legala nu este ertatu a scote pe
iobagi de pe locurile lor, sau a'i stramuta in altu
comitatu.

Acesta mesura a mai usiuratu ce e dreptu

starea iobagiului; fericite de iobagii unde s'a obser-
vatu legea.

Pe la anulu 1830 diet'a a mai stersu unele
dari, dara robot'a a mai remasu, cu conditiunea,
ca cine voiesce o pote rescumpera si in bani. Asia
a remasu starea iobagiloru pana la 1848, candu
spargendu revolutiunea, care a agitatu cele mai
multe state europene, fu atinsa si tier'a nostra.
Atunci fiindu lipsa de totu bratiulu capace de arme,
diet'a se puse si in fug'a mare declara iobagi'a de
stersa, si pe iobagi de liberi, inse asia, ca pa-
mentulu care pana acum fu in usufructulu lor, se
le remana propriu, dara servitiulu au se'lu res-
cumpere pe bani. In decursu de 34 ani (urbéri
kárpotlás), acum candu anii susnumiti au espiratu,
s'a inventatu o noua specie de dare, adeca rema-
nenti'a, avendu fiasce-care fostu iobagiu a solvi in
22 de ani o anumita suma de bani, pentru pa-
mentulu ce nu a fostu luat in urbariulu Mariei
Teresiei. Totu asemenea desdaunare noua s'a
inventatu si incarcatu asupra locuitoriloru si pentru
vii de vinatie. Asia dara fostii iobagi, carii mai
inainte in cursu de sute de ani au facutu robote
cu braciile si cu vitele lor, astadi au devenitu
asserviti din nou prin contributiuni, taxe, desdaunari
s. a. In Franci'a stergerea iobagiei s'a intemplatu
pe la 1789 fara nici-o reserva; acolo nu e des-
daunare urbariala, nici remanentia.

Din aceste se pote vede apriatu, ca starea
poporulu nici in dilele nostre nu este de invidiatu.
Au nu vedemu noi si astadi poporulu asservitu po-
sessoriloru celoru mari si capitalistiloru, cari ii
mana cu biciulu dinapoi ca pe nisce oi la urn'a
de alegeri? Au nu este poporulu indestulu asservitu
de usurarii egoisti, cari 'lu sugu ca vampirii pana
la osu? Au nu de aici s'au nascutu societatile re-
voltatorie, comunismu, socialismu si nihilismu? tote
aceste consecintie naturale, ale vechiului feudalismu
de trista memoria.

IV.

Se dice astadi, ca poporulu este liberu, si asia
este; poporulu astadi e liberu consideratu perso-
nalmente; dara acesta libertate, care ar fi resul-
tatulu umanitatiei moderne, este forte ilusoria, si
nu este in proportiune egala cu sacrificiulu ce po-

Foisiór'a „Observatoriului“.

Concertulu ordinaru alu „Reuniunei romane de
cantari din Sibiu“ datu in 8 Aprile st. nou 1883.

Program'a acestui concertu, datu in frumosulu
localu folositu si pana acuma, a constatu din 4
numere cu 7 piese. Numerosulu publicu ce implea
sal'a, isi promitea si de asta-data o placuta si
frumosa serata musicala, indreptatitu fiindu la acesta,
prin reusitele concerte date deja pana acuma, sub
probat'a conducere a zelosului si activului dirigentu
dn. G. Dima, care gratia talentelor sale musicale
si sociale a sciutu se'si castige in scurtu timpu, in
acestu orasiu o reputatiune prea bine meritata, de
si inca nu in de ajunsu apretiatu din partea celoru
chiamati si alesi.

Trebue se recunoscemu, ca asteptarile publi-
cului au fostu intrecute, si la acesta nu puçinu au
contribuitu concursulu datu de dn. Nicolau Po-
poviciu, profesoru de cantari la instit. pedagogic-
teologicu din Caransebesiu, cum si acela alu prea
bine cunoscutulu directoru de musica J. L. Bella
din Sibiu. Ambele aceste doue poteri musicale
escelente, au ridicatu concertulu din ser'a de 8 crt.
aprobe la nivelulu concertelor date de catra reu-
niunea de cantari germane din locu, ceea ce pentru
noi va se dica forte multu.

Aceste premise, vomu incepe recensiuena nostra
de asta-data, dandu precadere simpaticului nostru
ospe Nicolau Popoviciu, care dispune de o
prea frumosa voce de bariton voluminosa si bine
egalata. Indata in decursulu executarei celoru trei

cantece pentru o voce de bariton cu acompaniare
de G. Dima si anume a) „Codrulu verde nu mai
este“, de M. Pompiliu, b) „Dio'a buna“, de
acelasiu, si c) „Seguidila“ de V. Alecsandri,
ospele nostru si-a castigatu favorulu si simpatia
publicului prin corect'a si pur'a sa intonare si cu
deosebire prin dulcea si volubil'a sa cantare.

Onoratu si distinsu prin frenetice aplause dn.
Popoviciu a trebuitu se repetedie pies'a din urma.

Acompaniarea pe piano a numerului acestuia
a executat'o dn'a Minerva Brote in manier'a
sa discreta dara firma.

Nu mai puçinu reusita a fostu si executarea
numerului 2 alu programei: „Recitativ si arie“
pentru o voce de alt din „Semele“ de G. F.
Haendel, cantatu de dn'a Agnes Brote cu o
voce sonora, prea bine dispusa si cu bravur'a-i cu-
noscute. Auditoriulu i-a multiamitu prin repetite
si caldurose aplause.

Acestu numeru a fostu acompaniatu cu piano
de dn. dirigentu G. Dima.

Dragalasiele compositiuni ale dlui G. Dima
din numerulu primu alu programei si adeca a) „Co-
pila tinerica“, de C. Negruzzi, si b) „Fontana
cu trei isvóre“, poesie poporala, au fostu cantate
prin corulu reuniunei spre deplin'a multiamire a
publicului. Escelentu si demnu de tota laud'a s'a
portatu corulu in totu decursulu numerului 4 si
celu din urma alu programei, „Craias'a ieleloru“
(Elverskund), balada svedica pentru soli, coru si
acompaniare de piano de N. W. Gade.

Acestu numeru a fostu in tote privintiele pies'a
de resistentia a concertulu acestuia. La primul

locu vomu accentua maiestr'a acompaniare pe piano
a dlui directoru de musica J. L. Bella, care merita
tota recunoscintia pentru onoratorulu concursu ar-
tisticu ce a datu la acestu concertu. Partea lui
Oluf cantata de dn. Popoviciu a fostu de o
frumsetia si perfectiune rara, cu deosebire in ro-
manti'a: „In diori, candu firea suride blandu“, a
fostu incantatoriu.

Escelentu au cantatu si de asta-data cele doue
soliste dn'a Ana Moga (mama) si dsior'a Elena
bar. de Popp (craias'a ieleloru). Publiculu nostru
cunoste in destulu de bine si nu odata a aplaudatu
cantarea acestoru doue voci, care cucerindu audiulu
strabatu directu la anima. Pentru de a nu repetá
cele ce s'au sustinutu si cu alte ocaziuni, ne mar-
ginimu a dice, ca dn'a Moga a aflu adeverate
accente de mama, care presimte, tremura si se teme
de sortea iubitelui ei fiu, ce in preser'a nuntiei
sale va avea se cada victima unui farmecu, ce nu
are altu descantecu pe acestu pamentu, decatu nu-
mai mortea. Craias'a ieleloru a interpretatu cu o
fidelitate dramatica si cu o nuantiare forte fina
lupt'a si conflictulu celoru mai extreme pasiuni in
contra carora nu se pote apará nici chiaru craias'a
ieleloru, candu iubesc pe unu muritoru. Mai puçinu
inse potea se scape fermecatulu si predestinatulu
Oluf de nebun'a si neinvins'a lui pasiune, care 'i
intuneca ratiunea, 'i frange vointi'a si 'lu duce in
modu iresistibilu la peire. Avea deci tota dreptatea
se'si dica:

„Adencu e peptu'mi petrunsu de doru
Si anim'a-mi e ranita.
Pan' nu voiu invinge acestu amoru,
Viati'a-mi e tofu cernita!...“

Girolamo.

porulu este necesitate se aduca pe altariulu statului imbrancitu sub greutatile postulatelor seclului actuale, despre ce forțe usioru ne vomu convinge daca vomu considera multimea dariloru cari apesa umerii lui. Sunt o multime de sarcini cari consuma totu fructulu osteneleloru lui; poporulu solvesce dare fontiare dupa pamentulu seu, solvesce pentru casa, dare de venitu, dare de consumu, dare de imunitate militarésca, spese comunale, lucru publicu, desdau-nare urbariale, dare remanentiale, dare de rescum-perarea vinielor, acusi avemu sperantia se se introduca dare pe ferestri si pentru rescumperarea regalielor; apoi unde mai este „darea sangelui”? Tote aceste le platesce la statu; ce'i mai remane inca pentru sustinerea preotului, invetiatoriului, a bisericei si scolei sale? Unde este inca sustinerea deregatoriloru comunali si alte multe?

Ce'i mai remane inca pentru sustinerea casei si familiei sale? Ce mai remane pentru crescerea baiatiloru sei? In timpurile mai vechi tieranulu lucră tota dio'a in folosulu domnului seu, adeca era servulu si sclavulu nobilului senioru; adi lucra si muncesce tota dio'a pentru licuidarea dariloru susu numite, pentru statu si comunitate. Mai de multu era sclavulu robotelor, astadi este sclavulu dariloru de statu si a detoriiloru la posessori si capitalisti. Acuma intrebui pe cei ce dicu ca poporulu e liberu, ca in ce egalédia acesta libertate cu sacrificiulu ce trebue se lu aduca poporulu pentru statu si comunitate? Este adeverata libertate? Au nu este elu si astadi sclavu numai in stilu mai modernu. In vechime poporulu din caus'a robotelor boeresci nu'si putea agonisi nimica siesi; adi nu'si pote agonisi inse din caus'a sarciniloru grele, si ore celu seracu nu este totudeauna sclavu, au nu din acesta cauza cei mai multi iau lumea in capu, cautandu'si o alta patria, care se le intinda mai multa garantia de sustinere.

Au nu ar fi acum timpulu, ca parintii patriei se cugete odata seriosu si la poporu, la imbunetarea starei lui materiale? de-ore ce scimu cu totii, ca talp'a tieriei este totudeauna mass'a poporului.

V. Lesianu.

Situati'a in Ardealu.

Citimu in „Binele publicu” din 15/27 Martiu. I. P. S. S. mitropolitulu Romaniloru resariteni din Ardealu si Tiar'a-Unguresca, d. Mironu Romanulu, a adressatu protoiereiloru din arhidiecea o circulara. Ea opresce pe cleru de a lua parte la adunarile poporale, cari protesteza cu atata legitimitate in contra proiectului de lege, alu carui scopu e maghiarisarea institutelor secundare romane de invetiamentu.

Inainte de tote marturisimu ca nu discutamu motivulu care a pututu impinge pe prelatu la respandirea acestei circulare. Scimu ca, din nenorocire, mitropolitulu Romaniloru prea e o persona oficiala, pentru a se sustrage dela influinti'a gubernamentala si nici nu se pote predinde ca orice mitropolitu se fia ca Siaguna, care pune ordine ministeriale unguresci ad acta, fara a le invrednici macaru de unu respunsu si care, candu dreptatea era in partea poporului seu, o sustinea in contra a ori-cine si ori-cui. Se prea pote asia dara ca circular'a acesta se fia comandata dela Pest'a, de unde i-s'a si administratu mitropolitulu, prin diarie unguresci, amenintari de trimitere la manastire.

Ceea ce ni se pare inse straniu in acesta circulara si lucru la care nu ne-amu fi asteptatu, este tendinti'a pe care I. P. S. Sa bine-voiesce a o atribui adunariloru poporale, tendintia substituita, care da circularei caracterulu unei denuntii apröpe.

Mai antaiu se dice ca adunarile au unu caracteru politicu.

Daca e neapratu de-a li se atribui unu asemenea caracteru, amu inteba: de candu Romanii in tier'a lor propriu si stramosiesca, au cadiutu, prin sentintia judiciara, sub interdictiune politica, de candu li s'a detrasu numai lor liberulu exercitiu alu dreptului intruniriloru, garantatu de o constitutie ca cea ungara, in cari se pota discuta liberi si neimpedcati atentatulu, facutu asupra limbei, nationalitatii si bisericei lor de catre reprezentantii minoritatii poporatiunii din tier'a?

„Conducatorii — mai dice circular'a — se punu pe teorii cari eschidu simtiulu ce se numesce patriotismu, si escludu respectulu catre bazele actuale ale dreptului publicu... Din partea inteligentiei i-se da poporului in modu ostentativu impulsu intr'o directiune care trece marginile loialitatii...”

Simtiulu ce se numesce patriotismu, pote se se fi eschidindu; simtiulu ce este patriotismu,

dupa cum 'lu intielege tota lumea — esceptie facendu de Maghiari — nu suferu fara indoiela nici-o scadere prin manifestari. Ca-ci, pote fi cineva bunu patriotu si reu maghiaru, — lucrurile nu au a face un'a cu alt'a — si vice-versa, pote fi cineva fanaticu maghiaru si reu patriotu, ceea ce Maghiarii sunt in genere. Patriotu e omulu care contribue la buna-starea si in florirea tuturor elementor din tier'a sa; prin ridicarea simultana a tuturor, patri'a se ridica. Maghiarii din contra, vedu idealulu lor de statu in ruina natiuniloru conlocuitoare, in apesarea lor intelectuala; ei atenteza la celu mai de capetenie instrumentu de cultura alu unui poporu, la limb'a lui, pentru a'i impune in schimbu idiomulu ocultu alu unei mici si isolate rasse, idiomu cu forme organice finotartare, cu lexiconu slavonescu. Radicalu deosebitu in structura de catesi trele grupurile mari de limbi europene, acestu idiomu presinta dificultatile unei limbi morte, fara a presenta nici-unulu din folosele ei. Cine scie limb'a romana are calea deschisa la tesaurulu intelectualu alu limbiloru romanice moderne, are in fine chei'a la limb'a latina, la civilisatiunea antica. Cine scie unguresce, nu scie nimicu decatu unguresce, unu idiomu nefolositoriu, purtatu de o literatura seraca, de o cultura scientifica inapoiata, care nu deschide nici-o porta in Europ'a si — in trecatu vorbindu — nici in restulu lumei. Cu invetiarea acestui idiomu milioane de omeni cheltuescu unu enorm echivalentu de putere intelectuala... cu ce folos? Evidentu ca nici-unulu.

„se esclude respectulu catre bazele actuale ale dreptului publicu?”

Dara ce este legea nationalitatiloru, ce autonomi'a confessiuniloru decatu dreptu publicu? Ce sunt acestea decatu unu pactu intre popore si coröna, in care cele de antaiu, in schimbu cu sacrificiile ce le aducu, obtinu unu minimu de libertate pentru crescerea si cultura lor? Cine ignoreza acestu dreptu publicu, cine esclude respectulu catre elu, nu sunt nimenea altii decatu Maghiarii. Ei sunt acei ce falsifica pactulu dualistu; ei aceia cari, prin calcari de legi fundamentale, sgudue increderea popörelor in sfintieni'a semnatei monarchului, ei sunt aceia, in fine, cari prin simtiulu lor revolutionariu innascutu, sapa sistematicu in anim'a popörelor iubirea seculara catre dinastie. Catu despre loialitate, ne pare ca anulu 1848 si 1866, memoriile unui Kossuth, reminiscentiele politice ale unui conte Usedom si ale principelui de Bismarck, ne-ar da curiose probe pentru ilustrarea „proverbialei loialitati” a Maghiariloru catre casa domnitore, careia nu i-se pote tagadu meritulu de a 'i fi mantuitu de sub domni'a Turciloru si de a 'i fi facutu possibili in midilocolu Europei.

In. pres. sa se mai plange ca aceste adunari „i punu piedici in cale, atunci, candu in „acordu, cu prea sfintitii episcopi, ar vrea se apere „cu mijloce loiale adeveratele interese nationale „bisericesci...”

Acu observamu, ca de multu 'i s'a opusu atatu in. pr. sale catu si in genere clerului, sofism'a gubernamentala, intrebuintiata de almintrelea in tote tierile, ca totu ce facu, facu fara ca poporulu se participe. Acesta o dicea lumea oficiala si foile unguresci.

De acum inainte imputarea de a voi altu ceva decatu poporulu, n'o mai putea face clerulu nici gubernulu, nici Maghiarii. E claru ca poporatiunile romane ceru mai multu respectu pentru bunurile lor morale castigate, de cum 'lu ceru episcopii chiaru, si nu ne indoimu ca 'lu voru si obtinea.

Dar:

„teoriile politice... sunt apte de a servi, in „man'a celoru reu-voitori, ca argumente plausible „pentru a ne denuntia de adversari ai statului...”

In man'a celoru reu-voitori de buna sema. Cu, ori fara umbra de adeveru, cu, ori fara cauza, reu-voitorii, voru crea din nimicu chiaru argumente plausible pentru ei si pentru prosti, spre a denuntia pe Romani. Stat pro ratione voluntas, e regul'a celui reu-voitorin, care nu pote fi nici-odata convinsu prin argumente, pentru ca nu vrea a fi convinsu.

Inca unu cuventu.

Poporu autohton pe pamentulu parintiloru lor, intr'o tiera care n'a fostu nici-odata cucerita de Unguri, de si a statu in legatura cu Ungaria, Romanii n'au avutu a multami inferioritatea lor politica inegalitatii de conditii sociale, ci religiei lor, ritului, care in timpulu atotu puterniciei papale in Europ'a, era persecutatu. O dovada despre asta e ca, apröpe tota nobilimea actuala a Transilvaniei — esceptie facendu de douetrei familii secuiesci — e de rassa romana si datoresce titlurile ei originale Duciloru Fagarasiului,

domnilor Tieri-Romanesci, era maghiarisarea ei o datoresce catolisarii ulterioare. Inca la 1511 Stoe de Bethlen nu era decatu boeriu Fagarasiannu. Pe candu siefulu nemului devine catolicu si maghiaru, nemulu insusi, gens, e pana adi tieranescu in judetiu. Unu Mailatu, catolisatu si maghiaru, e presidentu alu Senatului din Pest'a; nemulu e tieranescu pana astadi in tier'a Oltului. Candea (Candescii) familia respandita la amendou pölele Carpatiloru, in tier'a romanésca si in Ardealu, devine maghiarisatu Kendeffy s. a. m. d.

In acelu timpu de lupta fara constiintia, in care nationalitatea era adese-ori confundata cu religia, asemenea transfugiu dintr'unu poporu intr'altu era mai lesne de executatu. Dara dela reformatiune incöce, la noi in deosebi dela Mateiu Basarabu, care a datu poporului unitatea de limba si de credintia, desnacionalisarea chiaru individuala e apröpe cu neputintia. Cartile de sub Mateiu Basarabu sunt pentru Romani ceea ce bibli'a lui Luther a fostu pentru popörele Germaniei; unu reagentu puternicu ce a facutu din poporulu romanescu unu poporu deosebitu, incapabilu de a se confunda cu altele, si, care, cu tota imprastiarea sa politica, remane unulu si acelasi.

Prin valörea de cultura ce a dobendit-o limb'a nostra, prin claritatea ei analitica, prin legatur'a ce stabileste intre noi si tierile din apusu, atentatele asupra ei devinu atentate in contra lumei romanice si a civilisatiunei omenesci in genere. Dara e o lege constanta a istoriei ca, atunci candu unu poporu lupta cu civilisatiunea, celu ce se consuma si cade in lupta, nu este civilisatiunea, ci poporulu.

Cine nu vede inse, ca Maghiarii isi consuma cele mai bune puteri ale existintiei lor pentru realizarea unei utopii, pentru a face in cativa ani de dualismu, ceea ce n'au pututu face intr'o mie de ani de egemonie politica si sociala? Unu mecanicianu modernu ar putea se calculeze enorm'a cantitate de putere, de munca si sudore omenésca, care se risipesce in zadar, nu pentru a unifica statulu prin impacarea tuturor, ci din contra, pentru a spori puterea de repulsiune si de descompunere a elementor constitutive ale Ungariei.

Si acesta in numele asia numitei idei maghiare de statu.

Dara o idea de statu nu este o teorie ce se invetia, punendu'si cineva degetulu in gura. Ori-catu de mare barbatu de statu 'si-ar inchipu cineva ca este, nu trebue se uite legea: causa aequat effectum. Candu o mie de ani de suprematie politica n'au datu Maghiariloru, in privirea desnacionalisarii altor elemente, decatu unu resultatu apröpe nulu, e evidentu ca puterea lor de asimilare (caus'a) este nula. O idea drepta de statu va fi aceea, care va formula functiunea de desvoltare a elementor reale, din care tier'a se compune, care va recunosce ceea ce exista in adeveru: O tiera poliglota, locuita de rasse deosebite. Precum Svitier'a n'are cuventu de a infintiä unu departamentu de marina si a discuta legi de navigatiune, totu astfelu e nesocotitu a crede ca, prin simpla inspirantie, unu statu, prin natur'a si istoria lui poliglota, se pote preface in statu c'o singura limba. A se lupta inse in contra unor puteri constante, e egal cu a se lupta in contra rotatiunei pamentului in jurulu seu, in contra consecutiunei regulate de nöpte si di.

Protocölele Conferintiei dela Londr'a.

(Urmare).

Londr'a, 16 Martie. — In a dou'a siedintia chiaru, comitele Karolyi declara, ca, in conformitate cu instructiunile sale, primese in integritatea lor reglemente de navigatiune, de politie fluviala si de supra-veghiare, astfelu precum au fostu admise de comisiunea europeana din Galati. Dsa crede de prisosu d'a mai inträ in esaminarea amenuntelor acestor reglemente pe cari reprezentantii din Galati ai puterilor le-au stabilitu cu o competintia ce li se recunosce de orisi cine. Totusi doue puncte principale din aceste reglemente ceru o deosebita bagare de sema a Conferintiei, si adica: 1. participarea Austro-Ungariei in comisiunea micsta in consideratiunea insemnatatiei si superioritatii intereselor sale comerciale si de navigatiune pe cursulu de mijlocu alu Dunarei si alu 2. caracterulu executivu alu acestei comisiuni. Gubernulu cesaro-regalu crede ca participarea Austro-Ungariei in comisiunea micsta nu pote decatu se ajute la stricta respectare a liberei navigatiuni garantata prin tractate. Ingrijirile ce aru putea se fia desceptate prin participarea Austro-Ungariei in comisiunea micsta, devinu ilusorii prin faptul ca esistentia comisiunei micste este subordonata formalu aceleia a comisiunei europene si ca cea din urma nu pote esista fara cea d'antaiu. De almintreia ide'a care a facutu pe gubernulu cesaro-regalu se cera a fi reprezentatu in comisiunea micsta, — unu dreptu care 'i-a fostu dejä recunoscutu de tote

puterile — a provenitu numai din dorința d'a avea în comisiunea micșta o pozițiune care se 'i permite, că, în înțelegere cu ceilalți membri din comisiunea micșta, se protegă legitimele ei interese și pe aceea ale navigațiunii internaționale. Plenipotentiarul Austro-Ungariei mai adăose că, nu vorbește despre presișdintia, de vreme ce această este numai o cestiune de formă și o consecință naturală a caracterului permanent al participării Austro-Ungariei în comisiunea micșta. Întru ceea ce privește caracterul executiv al comisiunii micște, apoi această condițiune pare indispensabilă guvernului sau spre a garanta executarea regulată a regulamentelor pregătite de comisiunea europeană. Acestu caracteru executiv al comisiunii micște nu este de altminteră de natură a jicni întru ceva suveranitatea Statelor interesate, suveranitate care remane neatinsă, afara de ceea ce privește aplicarea ore-caror stipulațiuni de poliție fluvială care sunt desemnate în specialu de tractate. După aceea plenipotentiarul Austro-Ungariei declară că este de a sa datorie d'a exprima guvernului Marei-Britanii multumirea că a convocat Conferința spre a regulă într'unu chipu definitiv cestiunile care 'si iau nascere din articoli 54 și 55 al tratatului dela Berlin, și a multumi în acelasiu timp celorlalte guverne, care prin acțiunea lor, au înlesnit o înțelegere comună. Plenipotentiarul își încheia discursul seu recomandand încă odată aprecierii Conferinței cele două puncte mai sus citate, și exprimă speranța, că, după-ce marile puteri voru confirma din nou aceste două principii și după-ce voru sancționa toate regulamentele, Romani'a nu va mai refușă d'a se uni cu densenle.

După-ce plenipotentiarul Franciei și Rusiei presintara ore-cari observațiuni, presișdintele lordulu Granville anunța că comitele Karolyi cugeta a propune ore-cari modificări care 'i paru admirabile pentru Romani'a, dară că 'si reserveda formularea acestor modificări până la primirea regulamentelor.

Lordulu Fitz-maurice observa că Conferința primesce cu o via satisfacțiune aceste declarațiuni ale plenipotentiarului austro-ungaru, declarațiuni din cari reese, că guvernulu austro-ungaru este inspirat de sinceră dorință d'a face totu ce 'i stă prin putința spre a ajunge la o înțelegere cordială cu Romani'a.

În a trei'a, lordulu Granville ceti o scrisore a dlui Ghica, că dsa nu pôte lua parte la desbateri, și atunci comitele Nigra propuse că Conferința se exprime regelui Carolu parerea sa de reu, că reprezentanții sei n'au primitu dela guvernulu romanu voi'a d'a lua parte la Conferința, și se se arete regelui motivele escluserii, de vreme ce Conferința trebuie privită orecum că o prelungire a congresului dela Berlinu.

După această urmăzătoare desbateri asupra regulamentului din Galati și asupra pozițiunii Conferinței față cu acea parte a Dunarei dintre Galati și Portile de Feru. Plenipotentiarul Austro-Ungariei citi proiectulu unei declarațiuni, care espune înțelegerea Conferinței asupra regulamentelor privitoare la calea fluvială dela Portile de Feru până la Brail'a. Cu această ocaziune dsa arăta că Austro-Ungari'a n'are alta tîntă în vedere decătă aceea d'a constată sfîșitul unei faze care, cu chipulu acesta, va fi declarată că pe deplin încheiată. În urmă unor scurte desbateri, reprezentanții se învoira a formula următoarea declarațiune colectivă a Conferinței:

„Subsemnatii plenipotentiați ai Germaniei, Austro-Ungariei, Franciei, Marei Britanii, Italiei, Rusiei și Turciei întrunți în Conferința la Londr'a la 13 Februaru 1883 și pe deplin imputerniciți spre această, constată unanim a înțelegere stabilită între ei și adoptă într'unu chipu definitiv regulamentele de navigațiune, de poliție fluvială și de supraveghiere ce trebuie aplicate asupra părții de Dunare dintre Portile de Feru și Galati, astfelu precum au fost elaborate spre executare articolului 55 din tratatulu dela Berlin dela 13 Iuliu 1878 de către comisiunea dunară europeană cu delegații Statelor tiemurene, și astfelu precum se afla anesate la protocolulu Nr. 24 dela 2 Iuniu 1882 alu comisiunii dunarene europene. Subsemnatii exprima dorința că Statele ce nu iau parte la desbaterile Conferinței se voru uni cu acestu votu unanim și voru adoptă de asemenea regulamentele în cestiune.”

După-ce proiectulu Barrère fu primitu astfelu într'unu chipu definitiv, se scula comitele Karolyi spre a comunică Conferinței concessiunile despre care se vorbește mai sus. Dsa declară că guvernulu cesar-regal, condusu de dorința d'a întrebuintă toate mijlocele spre a impacă pe Romani'a, ar fi dispusu a adăoga la concessiunile sale de mai înainte încă trei noi concessiuni, cu condițiune înse, că ele se conduca la o înțelegere definitivă. Atunci comitele Karolyi espuse concessiunile privitoare la renunțarea reprezentățiunii duble în comisiunea mixtă, apoi concessiunea privitoare la nouă împărțire în secțiuni (nu transversale, ci teritoriale), și în fine concessiunea în privința întinderii competenței tiemurene spre a numi pe subinspectorii.

Plenipotentiarul Engliterei se arăta foarte satisfăcut de întâia și a trei'a din aceste concessiuni, era în privința celei d'a două dise că nu crede de trebuință d'a o recomandă Romaniei.

Plenipotentiarul Franciei declară că se unesc cu atât mai bucuros cu modificările propuse de comitele Karolyi, cu câtă ele nu sunt nici cum în contradicție cu principiile care au predominat la prelucrarea regulamentelor și ele sunt în acord cu dorințele Statelor tiemurene.

Plenipotentiarul Rusiei, baronulu Mohrenheim, observa că concessiunile cari au fost făcute acum de Austro-Ungari'a sunt d'o astfelu de natură, în câtă ele voru satisfăce atât pe Romani'a câtă și pe Bulgari'a.

Atunci presișdintele declară că pentru momentu nu este de altceva vorbă, decătă numai d'a constată că ambasadorulu Austro-Ungariei a declarat că e gata a face ore-cari concessiuni.

După aceea lordulu Granville citi o scrisore a delegatului Bulgariei, privitoare la admiterea principatului în Conferință și asupra careia se încinsera următoarele desbateri:

După-ce plenipotentiarul Austro-Ungariei își exprima parerea, că nu este nici-undu motivu spre a se schimbă otarirea luată de Conferința în privința Bulgariei, lordulu Granville declară că și dsa este de aceeași părere; totuși, cu comunicarea ce i se va face despre această reprezentantului Bulgariei, se i se exprime și parerea de reu că nu s'a putut ajunge la o altă soluțiune, în acelasiu timp se se espuna că Conferința va avea grija d'a ține pe reprezentantele bulgaru în curentulu negocierilor prin mijlocirea ambasadorului turcu.

Comitele Nigra se unesc cu propunerea presișdintelui Conferinței, d'a se comunică delegatului bulgaru protocoalele propuse înse, că la acea comunicare pe care presișdintele o va adresă guvernului romanu, se se adăoge că protocoalele voru fi puse de asemenea la dispozițiune guvernului romanu, dacă elu va exprima această dorință.

Plenipotentiarul germanu se unesc cu parerea exprimată de comitele Nigra.

Plenipotentiarul austro-ungaru este de asemenea de părere că e de trebuință a se da în manile reprezentantului Bulgariei toate actele modificătoare.

Baronulu Mohrenheim dice, că după parerea sa, sunt de o mare valoare motivele espuse de Bulgari'a pentru admitere, astfelu că esista condițiuni mai admisibile pentru o primire a ei în Conferință; dniasa recunoscă în adevăr, că situațiunea creată celor două regate tiemurene nu mai permite a se acordă Bulgariiei o pozițiune atât de privilegiată precum cere delegatul bulgaru, dară în ori-ce casu este pozitiv, că asimilarea făcută de reprezentantele turcu alu noului principatu tributaru cu acele principate, cari au dobîndit mai tardiu deplină loră independentă, nu pôte fi menținută din causă dreptului gintiloru, de vreme ce tratatulu dela Berlinu a recunoscut Bulgariiei privilegiu, cari dau principatului o pozițiune internațională atât de însemnată, în câtă elu pôte încheia chiaru și tractate cu totul independente de Turci'a. Întrebuintarea ce Bulgari'a a putut face până acum de acele privilegii, nu marginesce nicidecum pe aceea pe care ar pôte s'o mai face de aci încolo.

Musurus pasia dice că trebuie se marturisescă cu părere de reu, că pentru primă ora aude afirmându-se, că Bulgari'a are dreptulu de a încheia tractate într'unu chipu independent de Turci'a. Unu asemenea dreptu nu i-a fost acordat acestui principatu nici prin tratatulu dela Berlinu nici de puterea suverană. O țieră vasală, care formă o parte integrală din imperiulu otomanu, nu pôte fără o imputernicire specială și expressă din partea sublimei Porți, se usedia de unu dreptu internaționalu, care nu se cuvine decătă numai statelor independente.

(Va urmă.)

Sciri diverse.

— (Necrologu.) Junimea română dela Universitatea reg. din Clusiu cu dorere anunța cumuță

Joanu Sagreanu,

foștulu colegu medicinistu și mai în urmă teologu în seminariulu romanu gr.-cat. din Blasiu după unu morbu îndelungatu și-a redatu nobilulu seu sufletu creatorelui sambata în 7 Aprilu a. c. la 7 ore sîr'a, împartasitu fiindu cu s. sacrameinte ale moribundiloru.

Osamentele i s'au înmormentatu luni în 9 Aprilu la 5 ore p. m. din spitalulu „Carolina” în cimiteriulu comunu spre eternulu repausu.

Fia-i tierin'a usioră.

Clusiu 8 Aprilu 1883.

— (Necrologu.) Cu anim'a înfranta de dorere parințescă vinu a-ve anunțată, cumcă pre amat'a mea fiica

Cornelia-Tulia Muresianu

maritata Joanu Cherebetiu, tenerulu preotu gr.-cat. în Badacinu, lângă Simleulu Silvaniei, astăzi la amedi, după unu morbu de 3 zile în facere, în florea vietii, primul an alu casătoriei sale fericite și alu 18. anu alu etatii, și a datu blandulu și candidulu seu sufletu nobilu în manile Creatorului; lasandu în profundu doliu pre inconsolabilulu seu consotiu pre amatu Joanu Cherebetiu; pe dulcea sa mama Maria Muresianu nasc. Rusu, jalnică mea socia; pe iubit'a sa sora dulce Laur'a-Veturia, unică mea fiică; pe mam'a sa betrana Ileana Rusu; pe matusiele sale Ludovic'a, Eudochi'a și Eftimi'a; pre unchi sei Joanu cantoru, Nicolae primariu și Dionisiu Muresianu din Sireagu; pe socr'a sa Anisi'a veduva preutesa Cherebetiu; cumnatii Victoru Cherebetiu studente în 1-a clasa gimnasială în Desiu și Aurelia Cherebetiu din Badacinu; cuscii Joanu Serbu, distintulu preotu gr.-cat. cu socia sa Virgini'a Baritiu, că nasi de cununia din Siciu, Marth'a Serbu mar. Chinianu colectoru din Monostoru, Anise'a Serbu veduva Colceriu † 14/1 1883, foștu protopopu în Desiu

și parochu în Sarvadulu-Tasnadului, cu d-n'a Regin'a, că nasia de botezu; nunii de cununia sp. domnu Josifu Micsia jude de instrucțiune cu d-n'a socia Maria Munteanu din Desiu; și finii Nicolau Muresianu esecutoru de dare cu socia sa; precum mai multi veri și vere și alte rudeni, vecini, amici și cunoscuti.

Osemintele pamentene ale multu regretatei defuncte s'au astrucatu la 12 Aprilu a. c. la orele 4 după amedi în cimiteriulu gr.-cat. din Badacinu.

Pasa dulce sufletu bunu în fericirea eternă și pacinica la frații tei Cicerone. † 28/8 1868 și Petru † 26/2 1872, dejă mutati acolo, unde 'ti vomu urmă și noi mai de graba ori mai tardiu, însa siguru!

Fiți tierina usioră și memoria eternă dulce și neuitată Cornelia! Obidatulă tata

Petru Muresianu,
sireganulu.

— (Banc'a gener. de asigurare mutuală „Transilvani'a”).

În 8 Aprilu a. c. a avut locu adunarea generală a banței gen. de asigur. mutuală „Transilvani'a”. Din raportulu de gestiune aflamu, că rezultatele operațiunilor pe 1882 au fost multamitore.

În ramulu focului capitalulu asigurat a fostu fl. 10.437,062 și venitul premielor de fl. 65.818,15. Daune s'au regulatu 127 și institutul a avut se plătescă în contulu propriu fl. 14.836,90.

În ramulu asigurațiunii pe viața starea asigurarilor a fostu de 3677 poliție cu unu capitalu de fl. 2.374,264.84 cr., era premii s'au încasatu 76,879.40 fl. Reserv'a de premii s'a urcatu la fl. 155,705.80 cr. Pentru sume asigurate se plătită în 39 casuri — cu 7 mai puțină că cum se asteptara — fl. 35,032.04.

Adunarea a datu direcțiunii absolutoriulu și escedentulu, care mai remase după detragerea intereselor pentru fondulu de întemeiere de fl. 6858 în suma de fl. 1410.17 se puse la reservă.

Membrii direcțiunii, care esira după rendulu introdusu și anume dnii W. Bruckner, J. Hannia și G. Kapp, fura realesi. Asemenea și consiliulu de supraveghiere ad. dd. Dr. J. Nemes, Jos. Schuster și G. Mike.

În fine se sostira 10 obligatiuni ale fondului de întemeiere, destinate spre rescumperare în 1 Augustu a. c. și adeca numerii: 41, 114, 343, 393, 466, 779, 867, 1260, 1719, 1772.

— (Invitare la prenumeratiune.) P. T. Domnule! Au trecut deja mai multi ani de candu, pe langa multe alte lucrări literare, me ocupu și cu compunerea „Ornitologiei poporane române”, adică cu adunarea numirilor poporane ale tuturor paserilor, câte li sunt cunoscute Romaniloru, precum și legende, datine, credințele, cantecele și proverbele, ce le au ei despre densenle.

Si-acuma, după ce mi-a succedat a adună unu materialu considerabilu și'n totă privința foarte interesantă, m'am decisu a-lu scote la lumina într'unu opu, carele va purtă numele de „Ornitologia poporana romana”.

„Ornitologia poporana romana” va constă din două tomuri, fia-care tomu cate din 25 côle de tipariu, în octavu, hartia frumoșă.

Tomulu întâiu e deja tiparitu, era alu doilea e sub tipariu și acesta va aparé în scurtu timp.

Deci P. T. Domnule! sciindu că sunteți unu mare iubitoru și sprijinitoru alu literaturii noastre nationale, imi iau libertatea de-a me adresă prin sirele de fatia catra d-vostre și a ve rugă că sa-mi dati și mie binevoitorulu d-vostre concursu și-a îndemnă totodata pre amicii și cunoscutii d-vostre de-a se abonă la acestu opu, care va continé la 1000 numiri poporane de paseri adunate de prin toate tierile locuite de Romani, apoi peste 40 legende, precum și o multime de datine, credințe, cantece și proverbe.

Pretulu opului întregu dinpreuna cu postportulu e pentru Austro-Ungaria 4 fl. v. a., era pentru Romani'a 10 franci.

Banii de prenumeratiune cu list'a abonatiloru sunt de-a se tramite celu multu până la 1 Iuniu a. c. la adres'a mea.

Siretiu, 20 Martiu (1 Aprilu) 1883.

S. Fl. Marianu,

Preotu și catechetu la scôl'a reală inferioară din Siretiu (Bucovin'a).

— (Corurile eclesiastice din Bucuresci.) De cate-va diecimi de ani, s'a adoptatu, în mai toate bisericile cu ore-care venituri din capitală, procedura laudabilă și progresistă de a se înființă câte unu coru vocalu, în loculu psaltiloru, cantaretilor seu defteriloru insolati, care se cante în strana.

Astadi, esistu vre o 12—15 biserici, în care funcționeza regulatu coruri vocale, gratia silintiloru ce 'si

dau conducatorii lor, mai toti tineri esiti din conservatorulu nostru de musica si declamatiune. Dintre tóte inse, credemu că e justu se atragemu atentiunea asupra corului delu biseric'a Sf. Spiridon-Nou (calea Sierbanu-Voda.) Elu nu se distinge numai prin directiunea inteliginte a dlui George Brateanu, prof. la conservatorulu de musica, si prin bucatile variate si bine intoemite ce esecuta, dara inca prin talentele cator-va tineri, cari facu parte din acelu coru. Astfelu, d-lu Gavrilescu esceleza că tenoru prin vocea'i suava, modelata si bine condusa; d-nii Mateescu si G. Brateanu prin fortia, unulu că baritonu, celaltu că basu.

Indemnamu dara cu dinadinsulu pe cei-ce dorescu a ascultá unu serviciu eclesiasticu in adeveru frumosu, se asiste Duminic'a si serbatórea la oficiarea liturgiei in mentionat'a biserica: suntemu siguri că se voru simti transportati si se voru întórce cu sufletulu ridicatu in sferele inalte, cătra care tinde religiunea.

(„Binele publ.“)

— (Multiamita publica!) Subsemnatulu comitetu-si tiene de datorintia placuta a felicitá pre arangiatorii balului tienutu in 6 Martie a. c. in folosulu fondului ascultatoriloru de dreptu, si totuodata a-le aduce prin acésta, pentru considerabilulu venitu de 188 fl. 65 cr. v. a. incursu in cass'a fondului, o caldurósa multiamita publica.

Sibiiu, 9 Aprile 1883.

Comitetulu fondului ascultatoriloru de dreptu.

Pretiurile cerealeloru

si altoru obiecte de traiu au fostu la

10 Aprile st. n. in Sibiiu:

Grâu, dupa cualitati	1 hectolitru fl.	5.80—6.60
Grâu, amestecatu	1 „ „	4.60—5.40
Secara	1 „ „	4.20—4.60
Papusiuiu	1 „ „	4.—4.40
Ordiu	1 „ „	4.—4.40
Ovesu	1 „ „	1.90—2.30
Cartofi	1 „ „	1.40—1.60
Mazare	1 „ „	8. 10.—
Linte	1 „ „	10.—11.—
Fasole	1 „ „	5.50—6.50
Lardu (slanina)	50 Kilogram. „	85.—90.—
Untura (unsóre topita)	50 „ „	76.—78
Carne de vita	1 „ „	42—44
Oua de 10		—30

Cursuri de Bucuresci in Lei noi (franci).

10 Aprile st. n. 1883.

Fonduri de Statu:

Banca Nationala (500 l.)	„	312.60
Societatea „Dacia-Romania“ (300 l.)	„	404.—
Banca Romaniei (500 l.)	„	203.—
Soc. cred. mob. rom. (500 l.)	„	—
Soc. rom. de construct. si lucrari publice (l. 500)	„	—
Rent'a romana 1875 5%	l.	90.—
Rent'a romana amort. 5%	„	97.—
Rent'a romana (Ruralu conv.) 6%	„	99.—
Obligatiuni de Statu C. F. R. 6%	„	—

Valori felurite:

Creditu fonciaru ruralu 7%	„	104.—
Creditu fonciaru ruralu 5%	„	91.—
Creditu fonciaru urbanu 7%	„	100.—
Creditu fonciaru urbanu 6%	„	92.—
Creditu fonciaru urbanu 5%	„	88.—
Obligatiunile Casei Pens.	„	222.—

215 sz.

1883 polg.

(153)

Idézési hirdetmény.

A sárkányi kir. járásbiróság közhirré teszi, hogy Roman János fogarasi ügyvéd által képviselt paroi görög keleti egyház felperesnek paroi illetőségű jelenleg ismeretlen tartozkodása Oana David David és neje Oana Tavisla sz l. Oana alperesek elleni 137 frt 4 kr.  s jár lékai iránti sommas keresetének tárgyalására 1883 évi Majus hó 2-ik napjának délelőtti 8 órája ezen bíróságnál kitűzetett, és ismeretlen tart zása Oana David David és neje Oana Tavisla született Oana alperesek részére Nov si Samu, Fogarasi ügyvéd ügygondnokul kirendeltetett.

Felhivatlak ennélfogva ismeretlen tartózkodása alperesek, hogy ügyüknek cz lszer  védelme iránt a rész kre kirendelt ügygondnokot kellően utasítsák, vagy a tárgyalásra személyesen avagy más megbizottjuk által megjelenjenek, mert különben mindezek elmulasztásának következményeit magoknak tulajdonítsák.

Kelt S rk nyban 1883  ri Martius hó 20 napján.

A s rk nyi kir. járásbiróság.

Maier, járásbiró.

Banca general  de asigurare mutual  „Transilvania“ in Sibiiu.

Comptul incheiat al sec iunii I-o pro 1882.

Venituri	fl.	kr.	E�iri	fl.	kr.
Fondul de premii din anul 1881	3812	35	Premii pentru reasigurare	27918	30
Premii după detragerea stornilor	65818	15	Salare, spese, timbre, tipărituri, spese de călătoriĭ, dare etc.	19035	57
Tacse „ „ „	5491	66	Amortisare de mobilit� fl. 155.98 cr.		
Reserv� pentru daune ex 1881	202	80	Amortisare din spesele de intemeiare fl. 1030.46 cr.		
Venituri diverse	99	93	Amortisare din pretensiuni dubio�se fl. 200.78 cr.	1387	22
			Interese după obliga�iunile fondului de intemeiare	3429	—
			Reserv� de premii	6213	07
			Daune plătite		
			detr�g�nd partea reasigurat�	14836	90
			Provisiuni	1717	20
			Reserv� pentru daune pendente	325	16
			Profit pro 1882	562	47
	75424	89		75424	89

Comptul incheiat al sec iunii II-o pro 1882.

Venituri	fl.	kr.	E�iri	fl.	kr.
Fondul de premii din anul 1881	137013	36	Sume asigurate plătite fl. 29577.04 cr.		
Transportul premiilor	7400	86	Reserv� pentru easuri de mórte insinuate „ 4920.— „		
Premii după detragerea stornilor	76879	40	Sume pentru zestre asigurate plătite „ 300.— „		
Tacse după detragerea stornilor	2522	55	Pl�tiri pentru tontine contra asigurate „ 235.— „	35032	04
Casuri de mórte insinuate ex 1881	2650	—	Pr�mii de reasigurare	1974	84
Tacse de administrare dela tontine, arvune precludate etc.	1413	36	Provisiuni de acuisi�iune fl. 424.97 cr.		
Interese �i venite dela casa propri� etc.	7434	94	Amortisarea din provisiunea capitalizată „ 3990.75 „	4415	72
			Provisiune de incasare	2389	02
			Salare, spese, timbre, tipărituri, dare, spese de călătoriĭ etc.	22457	82
			Poli�e rescump�rate	5442	19
			Premii rebonificate	246	42
			Amortisare din mobilit� fl. 155.99 cr.		
			Amortisare din spesele de intemeiare „ 1030.46 „		
			Amortisare de pretensiuni dubio�se „ 100.39 „	1286	84
			Perdere la cursul efectelor	236	50
			Onorare medicale	1850	58
			Interese după obliga�iunile fond. de intemeiare	3429	—
			Fondul de premii pro 1883 fl. 148254.78 cr.		
			Transport de premii pro 1883 „ 7451.02 „	155705	80
			Profit pro 1882	847	70
	235314	47		235314	47

Bilan  in 31 Decembre 1882.

Active	fl.	kr.	Passive	fl.	kr.
Obligațiuni needate	170800	—	Fondul de intemeiare fl. 300000.—		
fl. 28800 rentă in bancnote � fl. 96.35 fl. 21988.80			subtr�g�ndu-se amortisarea „ 4700.—	295300	—
„ 20800 prior. ale I drum de f. trans. � „ 90.75 „ 18876.—			Fondul de premii sect. I	6213	07
„ 5000 ac�ii ale I drum de f. trans. � „ 157.25 „ 3931.25			„ „ „ „ II fl. 148254.78		
„ 7650 obliga�ii rurale transilvane � „ 97.75 „ 7477.88			Transportul premiilor sect. II „ 7451.02	155705	80
„ 6900 losuri pentru regul. Dunării � „ 115.75 „ 7986.75			Reserv� pentru casuri da mórte insinuate	4920	—
„ 3000 ac�ii ale drum. de f. nordic � „ 269.— „ 8070.—			„ „ daune de incendiu insinuate	325	16
„ 6000 inscise dela instit. fonciar din Sibiiu I emisiune � „ 103.— „ 6180.—			Fondul de rezervă pentru tontine	46995	73
„ 500 inscise dela instit. fonciar din Sibiiu III emisiune � „ 101.— „ 505.—			Interese neridicate	2175	64
„ 3000 losuri de stat 1860 �/1 � „ 129.75 „ 3892.50			Ipotecă pe realitatea in strada Cisnădiei Nr. 5.	11000	—
„ 1000 „ „ „ �/3 � „ 134.25 „ 1476.75			Fonduri de profit rezervate ex 1880 �i 1881	2270	54
„ 900 priorit�ti ale drum. de fer Lemberg-Cern�u�i I emis. � „ 92.25 „ 830.25			Fondul de garan�ia sect. I	1045	84
„ 700 rentă in argint � „ 77.40 „ 541.80			„ „ „ „ II	2705	88
„ 300 losuri de rtat 1864 �/5 � „ 167.25 „ 501.75			Profit sect. I pro 1882	562	47
„ 400 losuri pentru regular. Tissei � „ 108.80 „ 435.20			„ „ II pro 1882	847	70
„ 200 obliga�iuni rustic. gali�iane � „ 101.— „ 202.—					
„ 100 losuri de stat reg. mag. � „ 113.75 „ 113.75					
Portofoiu de cambii	83009	68			
Imprumuturi pe efecte	3049	63			
Imprumuturi pe poli�e	8665	95			
Imprumuturi pe poli�e de tontine	39476	99			
Imprumuturi la agenturi	3705	—			
Pretensiuni la inspecturi etc.	46405	69			
Anticipa�iuni la inspecturi etc.	4714	84			
Debitori diversi	41245	74			
Mobilit�, table firmale �i tabl�e	10786	47			
Spesele de intemeiare	18548	28			
Provisiuni capitalisate	55870	57			
Realitatea in strada Cisnădiei Nr. 5.	42000	—			
Cassa	1788	99			
	530067	83		530067	83

Sibiiu, in 31 Decembre 1882.

Wilhelm Bruckner m. p.

Dr. A. Brote m. p.

Conturile de sus  i bilan ul s'au aflat in consonan  cu registrele respective.

Sibiiu, in 30 Martie 1883.

Comitetul de revisiune:

Josif Schuster m. p., consiliar de fin. in pensiu .

Georg Mike m. p., director la direc iunea fin.

Dr. Joan Nemes m. p., avocat.

Editoru si redactoru responsabile: G. Baritiu.

Tipariulu lui W. Krafft.

Ingrijitu si tristu

privescu multi bolnavi in viitoriu, din cauza că ei p na acum tóte le-au intrebuintiatu f ra succesu.

La toti,  ra mai virtosu la cei ce suferă asia, li se rec m nda cu totu adinsulu citirea carticelei „Der Krankenfreund“, că-ci in aceea voru gasi dovedi de ajunsu, c  si cei greu bolnavi au aflatu vindecare, daca au intrebuintiatu mijloce nimerite, sau celu pu in alinare mare in acele. Tramiterea lui „Krankenfreund“ se efectu dia prin K. Gorischek's Universit ts-Buchhandlung Wien I Stephangasse 6 asia, că comendatorulu n'are alta cheltuéla dec tu 2 cri pentru o carta postale. (133) 9—14